

لثالث الحکمة - بسمی الشاهد الخیر یا ایها المقبل إلى أفقی

حضرت بهاء الله

اصلی فارسی

بسمی الشاهد الخیر

یا ایها المُقبلُ إلى أفقی لعمری گاهی ملاحظه شده که قابل حمل بلایا در سبیل مالک اسما اولیای او بوده و هستند، اعناق متطاوله خزیریّه قابل سلاسل در محبت محبوب عالمیان نبوده و نیست، اهل ولا کاس بلا را در سبیل حق جلّ جلاله از جمیع اشیا مقدم دارند، قسم بانوار وجه جمیع بلایا که وارد شده عنقریب کل بعطیه کبری و نعمت عظمی و مائده لا شبه لها مبدل شود، طوبی از برای نفسیکه بذکر کلمه مبارکه انتم منّا فائز گشتند، آذان احبّا فائز شده بآنچه آذان عالم از قبل و قبل قبل از آن محروم، و هم چنین ابصار، تعالی المختار الَّذِي بظهوره ظهر وثبت ما كان مسطوراً في كتب الله رب العالمين، شوکت معتدین و طغیان ظالمین و نار مفسدین عنقریب افسرده و فانی و مخمود مشاهده شود، ایام قلیله فانیه اقلّ از ساعت مشاهده میشود و اسرع از برق میگردد، از حق میطلبیم کل را مؤید فرماید بر آنچه کتاب بان ناطق است، چه اگر عامل شوند بما اراده الله ارض را غیر ارض مشاهده نمایند، در هر حال ربح با حق و اولیای او بوده و هست رَحْمًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْعَلِيمِ الْخَبِيرِ، یا اهل ابره یدکرّم المظلوم فی المنظر الاکبر بایات یجد منها کل ذی شیم عرّف عنایتی وانا المشفق الکریم، قد عجزت الالسن والأقلام عن إحصاء ما نزل من القلم الأعلى وانا المحصي العليم، أن افرحوا بهذا الذکر الأعظم الَّذِي لا تُعَادِلُهُ اذکار العالم یشهد بذلك مالک القدم وانا الشاهد البصير، قد سمعتم فی سبیلی ما نأح به الملاء الأعلى، أن استمعوا فی هذا الحین ما یدکرّم به الله وانا الذاکر السميع، إنه رأى ما ورد علیکم وکان معکم فی کلّ الأحوال لا إله إلا هو المقتدر القدير، قد ورد علينا فی أرض الطّما ما لا ورد علی أحد من قبل كذلك قضی الأمر ونحن من الصابرين، طوبی لمن کان بینکم ونطق بما نطق به لسان العظمة فی أول الأيام إنه لا إله إلا أنا العلي العظيم، إنا زیناه بطراز العرفان ونورناه بانوار الوجه وسقیناه کوثر الفضل وهدیناه إلى صراطی المستقیم، یا ابره ان افرحی بما أظهر الله منک عباداً قاموا وقالوا الله ربنا ورب من فی السموات

ORIGINAL

وَالْأَرْضِينَ، إِنَّا زَيْنَاكَ بِهِمْ وَسَوْفَ نُظْهِرُ فِيكَ مَقَامَتَهُمْ وَأَثَارَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْمُبَشِّرِ الْحَكِيمِ، طُوبَى لِمَنْ أَخَذَ فِي
سَبِيلِي وَحُبِسَ لِاسْمِي وَاسْتَشْهَدَ إِظْهَاراً لِأَمْرِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ، نُوصِيكُمْ يَا أَحِبَاءَ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَبِمَا يَرْتَفَعُ بِهِ هَذَا
الْأَمْرُ الْمُبْرَمُ الْمُبِينُ، الْبِهَاءُ الظَّاهِرُ مِنْ أَفْقِ عِنَايَتِي عَلَى مَنْ طَارَ فِي هَوَائِي وَعَلَى مَنْ قَامَ بَعْدَهُ عَلَى ذِكْرِي وَعَلَيْكُمْ
وَعَلَى إِمَاءِ اللَّائِي سَمِعْنَ وَأَقْبَلْنَ وَأَمَنَّ بِاللَّهِ إِذْ أَعْرَضَ عَنْهُ كُلُّ عَالِمٍ بَعِيدٍ وَكُلُّ عَارِفٍ مُرِيبٍ.